

למזהף רישא ל渴בלייה. מגניה פליין כל אינון דבזער אפין אחידן. מגיה פליין עלאין וטפאיין, וכל גניזן עלאין וטפאיין גניזין ביה, וביה כלין. ואיהו מזלא דמתזולא מגניה כללא, דא הוא תקונא שלימתא, דאשלים לכל תקונין, דא אשלים לכלא.

חנא, אלין תקונין אקרון ימי קדם, יומין קדמאין דקדמאי. וαιפין דאשתחוו בזעיר אפין, אקרון (ישעה ס) ימי עולם. וטאנו, אלין ימי קדם, כלחו מתקנן בתקונא דריךנא דעתיקין, טמרא דטמירין (כליל בה). והאי דתלייסר כליל להונ, פמה דאטמר. ורא יומא לא אתחליל בהריהו, אלא הוא כליל כללא.

ובדהוא זמנא דאטער עתיק יומין בתקונין דלעילא, ההוא אתקרי יומ אחד, דביה זמין לאוקיר דיקניה, הרא הוा דכתיב, (זכריה י) יומ אחד הווא ידע לי. הווא בלחוודוי יתיר מפלא. הווא דכליל כללא, הווא דאתקרי בשמא ידיעא.

הגעין, באתר דאית יומ אית לילה דלית יומ בלא לילה. ומשום דההוא זמנא, זמן יהא דיךנא, והוא בלחוודוי ישטפה. לא אתקרי לא יומ ולא לילה. דלית יומ אקרי, אלא מפטרא דילן. ולית לילה אקרי, אלא מפטרא דילן. ומשום דהאי תקונא כליל כללא, לא אתיידע ולא אתחזוי מגיה, ומגיה נגיד משחא דרובותא לתלייסר עיבר מבעין. לכל אינון דלפתא, דנברין בההוא משחא. (אתפקנו).

בתלייסר תקונין אלין אתקנן דיךנא קדיישא עלאה, ואלין תקונין דבחאי דיךנא, מתקנן ונחפן לכמה עיבר. ולא אתחזון היה מתקפשין והיה נפקין, מפלא אסתימו, ומפלא אטטמרי. לית דידע אתר להאי עתיקה, בפשיטותא דלהונ בלאן בלאן, כמה דאטמר, אתיידע ולא אתיידע. טמיר ולא טמיר. עליה אתקרי, (ישעה זב) אני יי' הווא שמי וכבודי לאחר לא אהן. וכתיב (חהלום ז) הויא עשנו ולא אנחנו. וכתיב (דניאל ז) ועתיק יומין יתיב. באתריה יתיב ולית ידיע ליה. יתיב ולא שכיח, וכתיב (חהלום קלט) אודך על כי נוראות גפליתי וגוו.

אמר רבינו שמעון לחריא, כד אטריס פריסא דא, דאותן חמאן עלאן, אנא חמינא דנחתו כל תקונין בגויה, ונהירו באתר דא. וחד פרכטה בוצינא דקידשא בריך הרא (ס"א בוסטה דקהיריא), פריסא באربع סמכין, לאربع עיבר. (דף קב"ה ע"א).

סמכא חד הויא יתיב מתקא לעילא, חד מגראפיא בידיה. ובמגרופיא ארבע מפתחי שנין (ס"א שני) מפל סטורי. ומתקאנן פרסא, ונחפן